

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118347833
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:6118347833.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Ľuboslava Vanková, v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO 35 697 270, zastúpený splnomocnencom: Bobák, Bollová a spol., s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanému: D. I., nar. X.X.XXXX, bydlisko O., O.. V. XXXX/X, o zaplatenie 276,99 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica č. k. 6Csp/37/2019-156 zo dňa 25.10.2019 v zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

odôvodnenie:

1. Rozsudkom označeným v záhlaví súd prvej inštancie žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 172,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 172,82 eur od 30.4.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd žalobu vo zvyšku zamietol. Súd priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 24,78%. O výške tejto náhrady rozhodne súd samostatným uznesením.

2. Rozsudok označený v záhlaví súd prvej inštancie odôvodnil ust. § 43 ods. 1 písm. a), ods. 12 zákona č. 351/2011 Z.z., § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1 a 4 písm. k), ods. 5, § 53a ods. 1 a 2, § 544, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 21.7.2016 a jej dodatkom mal súd preukázané, že žalobca poskytol žalovanému 1 ks SIM karty s telefónnym číslom XXXX XXX XXX, účastnícky program Max 30 eur. Z dodatku k zmluve súd zistil, že žalobca poskytol žalovanému telekomunikačné zariadenie značky Huawei P9 Lite gold za zľavnenú kúpnu cenu 115,- eur. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 125,- eur za nespĺnenie jeho povinností vyplývajúcich zo zmluvy, pričom výška zmluvnej pokuty sa bude postupne znižovať v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od okamihu uzavretia dodatku do porušenia povinnosti. Žalovaný svojím podpisom potvrdil prevzatie zariadenia. Z dohody o splátkach zo dňa 21.7.2016 súd zistil, že žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobcovi uvedenú kúpnu cenu telekomunikačného zariadenia vo výške 115,- eur tak, že časť kúpnej ceny vo výške 2,20 eur zaplatí bez zbytočného odkladu po uzatvorení tejto dohody, pričom zvyšnú časť kúpnej ceny vo výške 112,80 eur zaplatí v 24 mesačných splátkach po 4,70 eur.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie v zamietajúcom výroku tým, že pokiaľ ide o zmluvnú pokutu vo výške 104,17 eur, žalobca ju nesmie používať vo vzťahu ku spotrebiteľovi a v súlade s ustanovením § 53a Občianskeho zákonníka žalobca ako dodávateľ služby je povinný zdržať sa používania takejto podmienky. Táto zmluvná pokuta je neprijateľná zmluvná podmienka a je teda neplatná. Neprijateľnosť a neplatnosť zmluvnej pokuty žalobcu už bola judikovaná napr. rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co 18/2012 z 15.3.2012, rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 16Co 33/2012 zo 16.4.2012, rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 2Co 137/2010 z 29.6.2011 a rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 91/2011 z 24.4.2012. Žalobca uvedenú zmluvnú pokutu vo vzťahu k spotrebiteľovi nesmie používať z dôvodu jej neprijateľnosti. Podľa žalobcu pri uzavretí dodatku k zmluve zohľadnil pri určení výšky zmluvnej pokuty výšku poskytovanej zľavy pri predaji telekomunikačného zariadenia. Výška zmluvnej pokuty nie je vyššia ako výška zľavy, ktorá bola pri predaji telekomunikačného zariadenia žalovanému poskytnutá. Žalobca tiež zohľadnil aj časový aspekt uloženia zmluvnej pokuty a zohľadnil čas kedy žalovaný prestal plniť zmluvné povinnosti a tomu prispôbil výšku uplatňovanej zmluvnej pokuty. Podľa žalobcu touto zmenou v dodatku k zmluve odstránil všetky vady, pre ktoré súdy v minulosti vyhodnotili dohodnutú zmluvnú pokutu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku. Súd sa s týmto argumentom žalobcu nestotožnil a na základe vyššie uvedených dôvodov, keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, žalobca sa mal vzdať používania tejto podmienky, a nie túto modifikovať a domáhať sa jej zaplatenia uvedeným spôsobom (rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/134/2014 zo dňa 28.1.2015, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/162/2015 zo dňa 21.9.2016).

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniklo žalobcovi právo požadovať od žalovaného ako dlžníka, popri plnení, aj úrok z omeškania z dlžnej sumy, keďže ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Súd preto dospel k záveru, že žalobca žiada oprávnené úrok z omeškania, a preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5% ročne, ktorý je v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

O náhrade trov konania sporových strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku a žalobcovi priznal náhradu trov konania len v pomernej výške podľa miery jeho úspechu a neúspechu. Žalobca žiadal zaplatiť 276,99 eur, čo predstavuje 100%. Bol úspešný v sume 172,82 eur spolu s prísl. úrokom z omeškania. Predstavuje to 62,39% z toho čo žiadal. Neúspešný tak bol vo výške 37,61%. Pomer jeho úspechu a neúspechu tak predstavuje 24,78% (62,39% - 37,61%), čo je miera jeho úspechu v tomto spore. O výške náhrady trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, a to po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca vo výroku II., ktorým súd zamietol vo zvyšku žalobu, t. j. vo výroku rozsudku, ktorým súd v časti o zaplatenie sumy 104,17 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 104,17 eur od 30.4.2017 do zaplatenia žalobu zamietol. Odvolanie proti rozsudku žalobca odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) Civilného sporového poriadku), rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku) a tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku). Súd prvej inštancie vo veci rozhodol na základe podanej žaloby bez nariadenia pojednávania, žalobe čiastočne vyhovel a v časti zaplatenia sumy 104,17 eur s príslušenstvom ju zamietol s odôvodnením, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku týkajúceho sa zmluvnej pokuty. Vzhľadom na uvedené, keď prvoinštančný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania s poukazom na § 297 Civilného sporového poriadku a žalobu v napadnutej časti týkajúcej sa nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol, pričom žalovaný sa k žalobe nevyjadril, nemohol mať súd tvrdenia žalobcu za nesporné, a teda si nemohol splniť povinnosti podľa § 181 ods. 2 Civilného sporového poriadku a prezentovať stranám sporu, ktoré skutkové tvrdenia považuje za nesporné, a týmto nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo žalobcovi umožnené oboznámiť sa s názorom súdu a prípadných nejasností ohľadom žalobcom uplatňovaného nároku, následkom čoho nemohol žalobca účinne realizovať jemu patriace zákonné procesné práva ani predložiť ďalšie dôkazy na podporu svojich tvrdení a prípadné odstránenie pochybností súdu (ak mal súd niektoré za sporné). V tejto súvislosti žalobca poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/13/2018

zo dňa 21.12.2018. Súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 104,17 eur, nakoľko dohodnutú zmluvnú pokutu považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Dojednanie zmluvnej pokuty ako tzv. zabezpečovacieho inštitútu v zmluvných vzťahoch je plne v súlade s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky. V minulosti niektoré sudy vyhodnotili dohodu o zmluvnej pokute v dodatku žalobcu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku z dôvodu, že výšku zmluvnej pokuty považovali za neprímerane vysokú a z dôvodu, že dohoda o zmluvnej pokute nezohľadňovala čas, kedy užívateľ služieb prestal plniť svoje zmluvné povinnosti. Žalobca nedostatky dohody o zmluvnej pokute odstránil. Maximálna výška zmluvnej pokuty zodpovedá výške poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu a dohoda o zmluvnej pokute zohľadňuje časový aspekt porušenia zmluvných povinností. Žalobca jasne a zrozumiteľne uviedol, že pri uzavretí dodatku poskytol žalovanému zvýhodnenie spočívajúce v poskytnutí zľavy z hodnoty mobilného telefónu. Žalovaný mal možnosť voľby, či si kúpi mobilný telefón za riadnu maloobchodnú cenu bez akýchkoľvek ďalších záväzkov, alebo si kúpi mobilný telefón za zníženú cenu, teda so zľavou z kúpnej ceny na základe dodatku a po dohodnutú dobu zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom ako aktívny užívateľ služieb a bude platiť riadne a včas ceny za poskytnuté telekomunikačné služby. V dodatku, z ktorého nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty si žalobca v tomto konaní uplatňuje, je časový aspekt porušenia zmluvných povinností zohľadnený. Dohoda o zmluvnej pokute rozlišuje, kedy došlo k porušeniu zmluvných povinností a výška zmluvnej pokuty sa postupne znižuje v závislosti od toho koľko celých mesiacov uplynulo od okamihu porušenia zmluvnej povinnosti. Účelom uzavretia dohody o zmluvnej pokute bolo zabezpečenie záväzkového vzťahu, motivácia k plneniu zmluvných povinností spojená s následnou sankciou za jej nesplnenie, reparácia spočívajúca v odstránení škodlivého následku, ktorý by mohol vzniknúť v príčinnej súvislosti s porušením povinností. Predovšetkým predpoklad zotrvania žalovaného v záväzkovom vzťahu počas dohodnutej doby viazanosti podmienila možnosť žalobcu odpredať žalovanému mobilný telefón za zľavnenú cenu. Žalovaný nebol žiadnym spôsobom povinný, ani žalobcom nútený uzatvoriť dodatok k zmluve. Poskytnutie mobilného telefónu za zľavnenú cenu bolo vo vzájomnom vzťahu medzi žalobcom a žalovaným kompenzované vernosťou žalovaného ako zákazníka. Model vzájomne akceptovanej modifikácie záväzkového vzťahu nie je možné realizovať bez platného dojednania zmluvnej pokuty, ktorej jednou z funkcií je zabránenie špekulatívnemu konaniu zo strany účastníka, ktorý pri vzniku zmluvného vzťahu využije poskytnuté výhody. Zmluvnú pokutu je nutné posudzovať z hľadiska zabezpečovacej, motivačnej, sankčnej, reparačnej funkcie s ohľadom na všetky relevantné okolnosti a vzájomne poskytnuté plnenia v rámci uzavretej zmluvy a dodatku. Žalobca má za to, že dojednanie zmluvnej pokuty ako aj jej výšky nemohlo spôsobiť nerovnováhu medzi účastníkmi zmluvného vzťahu. Dôvodom uzatvorenia dodatku bola pre žalovaného možnosť získať za výhodnú cenu mobilný telefón, za ktorý by v prípade kúpy v rámci maloobchodných cien musel zaplatiť omnoho vyššiu cenu. Súd prvej inštancie sa pritom vôbec nezaoberal skutočnosťou, že mobilný telefón si mohol žalovaný kúpiť za riadnu maloobchodnú cenu bez hrozby sankcie za nedodržanie zmluvných povinností, že dohodnutá zmluvná pokuta neprevyšovala výšku poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu, a že zohľadňovala časový úsek po ktorý si žalovaný svoje zmluvné povinnosti plnil. Vzhľadom na výhodu, ktorú žalovaný na základe uzatvorenia dodatku k zmluve získal, je výška dohodnutej zmluvnej pokuty primeraná, objektívne nespôsobila poškodiť žalovaného ako spotrebiteľa. V súvislosti s daným prípadom žalobca poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2Cdo/172/2007 a na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 26.6.2018 sp. zn. 5Co/35/2018 v obdobnej právnej veci, ktorým odvolací súd žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty priznal. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd vydal uznesenie, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti náhrady trov konania ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie.

6. Žalovaný odvolanie nepodal, k odvolaniu žalobcu sa nevyjadril.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), f), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia

odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, v dôsledku čoho je namieste rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny s použitím § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdiť.

8. Súd prvej inštancie prvým výrokom preskúmaného rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 172,82 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 172,82 eur od 30.4.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, druhým výrokom žalobu vo zvyšnej časti zamietol a tretím výrokom priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 24,78%. Vzhľadom na to, že žalovaný proti preskúmanému rozsudku odvolanie nepodal, vo vyhovujúcom výroku rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Predmetom odvolacieho prieskumu tak zostal napadnutý zamietajúci výrok a napadnutý výrok o náhrade trov konania. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalobcu je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či postupom súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, či súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a či správne právne posúdil uplatnený nárok.

9. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi, ktorý vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové podstatné skutkové či právne argumenty než tie, ktoré uviedol už pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi náležite vysporiadal.

10. V prejednávanej veci súd prvej inštancie s odkazom na ustanovenie § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku, že ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur, bez nariadenia ústneho pojednávania. Predtým súd prvej inštancie doručil žalobu s prílohami a výzvu na vyjadrenie k žalobe žalovanému oznámením na úradnej tabuli a webovej stránke tamojšieho súdu. Žalovaný na uvedenú výzvu súdu prvej inštancie nereagoval žiadnym spôsobom a počas celého konania prebiehajúceho na súde prvej inštancie zostal nečinným.

11. Prvoradým bolo pre rozhodnutie odvolacieho súdu významné vyriešiť si tú procesnoprávnu otázku, či súd prvej inštancie mohol podľa ustanovenia § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku vo veci samej rozhodnúť bez nariadenia pojednávania za situácie, keď podľa neho žalobca žiadnym spôsobom neodôvodnil a nepreukázal svoj nárok na zaplatenie zvyšnej časti kúpnej ceny zariadenia a súd prvej inštancie tak potom musel založiť z časti svoje zamietajúce rozhodnutie vo veci samej na závere o neunesení dôkazného bremena žalobcu na preukázanie oprávnenosti nároku na zmluvnú pokutu.

12. Podľa § 177 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd nariadi na pojednanie veci samej pojednávanie. Podľa ods. 2 pojednávanie nie je potrebné nariadovať a) ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2.000,- eur, b) strany s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia, c) to ustanovuje tento zákon.

13. Podľa § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku súd na pojednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000 eur.

14. Ostatne citované ustanovenie zakotvuje výnimku zo zásady ústnosti v spotrebiteľských sporoch a upravuje procesné situácie, v ktorých nie je potrebné nariadiť pojednávanie. Formulácia cit. § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku korešponduje s § 177 ods. 2 písm. a) Civilného sporového poriadku, pričom ich spoločnými znakmi sú jednoduché právne posúdenie veci, nespornosť skutkových tvrdení strán a bagatelný census s rozdielnou výškou. Cieľom prvých dvoch znakov je, aby pojednávanie nebolo

potrebné nariadovať v zásade v takých sporoch, kde nie je potrebné dokazovanie a nie je nevyhnutné ústne pred súdom prejednávať argumenty strán, týkajúce sa právneho posúdenia veci.

15. Posúdiac predmetnú vec podľa vyššie citovaných procesných ustanovení odvolací súd zhodne s prvoinštančným dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky, aby v predmetnej veci v spotrebiteľskom spore nebolo nevyhnutné na prejednanie sporu nariadiť pojednávanie. Keďže žalovaný nevyužil možnosť vo veci sa vyjadriť, v dôsledku čoho skutkové tvrdenia žalobcu obsiahnuté v žalobe nesporeval, je potrebné uzavrieť, že skutkové tvrdenia strán neboli sporné. Zároveň bola splnená i ďalšia podmienka, že išlo o otázky jednoduchého právneho posúdenia veci, keďže išlo len o plnenie z bežnej spotrebiteľskej zmluvy, včítane posúdenia, či dojednanie strán o zmluvnej pokute je alebo nie je v súlade so zákonom, pričom nejde o posúdenie ojedinelé, ale hromadne sa opakujúce za obdobných zmluvných podmienok. To, že hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje zákonný limit 1.000,- eur, keďže istina v danom prípade predstavuje sumu 276,99 eur, je úplne nesporné.

16. Zhrnúc vyššie uvedené, odvolací súd uzatvára, že v danom prípade boli splnené zákonné podmienky, aby súd prvej inštancie postupoval podľa procesného ust. § 297 písm. b) Civilného sporového poriadku a vo veci nenariadil pojednávanie, pričom realizoval verejnú vyhlásenie rozsudku. Takýto postup súdu nemožno hodnotiť ako nesprávny, nedošlo ním k odňatiu procesných práv stranám, ani k porušeniu práva na spravodlivý proces. Táto odvolacia námietka žalobcu preto neobstojí.

17. Odvolateľ ďalej argumentoval tým, že v zmluvnom vzťahu medzi stranami bola platne dojednaná zmluvná pokuta pre prípad porušenia zmluvných povinností zo strany účastníka.

18. Je nesporné, že zmluva o pripojení uzavretá medzi stranami sporu je zmluvou spotrebiteľskou, preto je súd oprávnený a povinný zaoberať sa aj otázkou, či zmluva (ne)obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka upravujúcich ochranu spotrebiteľa. Dojednanie o zmluvnej pokute súd prvej inštancie správne posúdil z hľadiska § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. či (ne)obsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Na to, aby súd dospel k záveru, že zmluva obsahuje dojednanie, ktoré je neprijateľnou zmluvnou podmienkou (a preto je neplatné) nestačí uviesť len to, že dohoda nebola individuálne dojednaná, preto je neplatná, ale súd musí zároveň uviesť, v čom spočíva značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v preskúmanom dojednaní.

19. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Podľa ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. V ods. 4 potom zákonodarca demonštratívne vymenúva, ktoré ustanovenia uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú za neprijateľné podmienky. Medzi ne novelou Občianskeho zákonníka, zák. č. 568/2007 Z.z. s účinnosťou od 1.1.2008 bolo zakotvené písm. k), v zmysle ktorého za neprijateľnú podmienku sa považuje i ustanovenie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením tohto záväzku. Podľa ods. 5 cit. § 53 Občianskeho zákonníka v uvedenom znení, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa Smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorá síce nie je pre členské štáty EÚ priamo záväzná, avšak predstavuje interpretačné pravidlo a ktorá už bola transponovaná do právneho poriadku Slovenskej republiky, v zmysle čl. 2 písm. a) nekalé podmienky znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. 3.

21. Podľa čl. 3 bod 1 cit. smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe zmluvy k škode spotrebiteľa. Podľa bodu 2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný

ovplyvniť podstatu podmienky najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty, podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz. Podľa bodu 3 príloha smernice obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

22. V zmysle čl. 4 cit. smernice bez toho, aby boli dotknuté ust. čl. 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy, alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

23. Podľa čl. 6 bod 1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

24. Podľa čl. 7 bod 1 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

25. Podľa prílohy tejto smernice bod 1. písm. e) medzi podmienky uvedené v čl. 3 ods. 3 okrem iných patrí i podmienka vyžadovať od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako náhradu.

26. V súlade s vyššie uvedeným bolo potrebné skúmať, či dohoda o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve (ne)bola individuálne dojednaná.

27. Z obsahu zmluvy uzavretej medzi účastníkmi a jej dodatku vyplýva, že text zmluvy a dodatku bol vopred pripravený dodávateľom pre neurčitý počet budúcich spotrebiteľov, zmluva bola pripravená vopred v podobe predbežne formulovanej tzv. typovej, resp. štandardnej zmluvy, pričom do zmluvy a jej dodatkov sa dopisovali iba údaje individualizujúce spotrebiteľa, ním vybraný mobilný telefón, či iné telekomunikačné zariadenie, účastnícky program a služby, výšku zmluvnej pokuty v závislosti od ceny telekomunikačného zariadenia. Žalovaný ako spotrebiteľ mal síce zrejme možnosť oboznámiť sa s dojednanými zmluvnými ustanoveniami pred podpisom zmluvy, ale nesporne nemohol ovplyvniť ich obsah. Zmluvné dojednania obsiahnuté v uvedených zmluvách a ich dodatkoch preto s poukazom na cit. ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka i čl. 3 bod 2 smernice, nemožno považovať za individuálne dojednané. Žalovaný ako spotrebiteľ nemal žiadnu reálnu možnosť ovplyvniť obsah vopred dodávateľom navrhnutých a v predloženej zmluve fixne formulovaných dojednaní o zmluvnej pokute. Mohol iba zmluvu ako celok odmietnuť alebo ju prijať a podrobiť sa teda tak i dodávateľom nanútenému dojednaniu o zmluvnej pokute. Dôkazné bremeno preukázať, že dojednanie o zmluvnej pokute bolo individuálne dohodnuté, pritom v zmysle cit. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka (i čl. 3 bod 2 cit. Smernice 93/13/EHS), bolo na žalobcovi ako dodávateľovi. Žalobca ale v konaní individuálne dojednanie zmluvnej pokuty nepreukázal a preto bolo nevyhnutným v súlade s § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka predmetnú zmluvnú podmienku nepovažovať za individuálne dojednanú.

28. Argumentáciu žalobcu v odvolaní, že každý účastník má reálnu možnosť ovplyvniť obsah zmlúv o pripojení a ich dodatkov resp. iných dokumentov, keďže má možnosť výberu služieb žalobcu, v prvom rade sa môže rozhodnúť, či si zvolí program s paušálom alebo s kreditom, ďalej má možnosť nastaviť výšku mesačného paušálu, zvoliť si telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu alebo nie a celý proces vzniku zmluvných vzťahov, medzi ktorýmkoľvek účastníkom a žalobcom je založený na slobodnej voľbe daného účastníka, neznamená v zmysle vyššie uvedeného, že ide o individuálne dojednania a názor žalobcu o tom, že dohoda o zmluvnej pokute bola individuálne dojednaná, nebol správny.

29. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd uzatvára, že predmetné zmluvné podmienky v podobe dojednaní o zmluvnej pokute neboli individuálne dojednané, preto podliehajú súdnej kontrole s poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, t.j. bolo povinnosťou súdu prvej inštancie skúmať, či

dohoda o zmluvnej pokute spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (neprijateľná podmienka).

30. V zmysle čl. 4 Smernice 93/13/EHS bod 1 je potrebné nekalosť zmluvných podmienok hodnotiť so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Odvolací súd pritom nepopiera možnosť i v spotrebiteľskej zmluve dojednať zmluvnú pokutu ako sankciu za nesplnenie zmluvných povinností spotrebiteľa. Podstatným ale je, aby zmluvná pokuta dojednaná v spotrebiteľskej zmluve bola primeraná.

31. Je pravdivé tvrdenie žalobcu, že mobilní operátori prispôbobi dojednania o zmluvnej pokute rozhodovacej praxi súdov. V minulosti súdy hodnotili dohody o zmluvnej pokute ako neprijateľné zmluvné podmienky práve pre ich neprimeranosť hlavne z toho dôvodu, že boli dohodnuté paušálnou sumou, t.j. vyžadovali od spotrebiteľa, aby zaplatil dojednanú zmluvnú pokutu v stabilnej výške bez ohľadu na to, kedy dôjde k ukončeniu predmetnej zmluvy, či na počiatku viazanosti alebo bezprostredne pred jej skončením. Vychádzalo sa z predpokladu, že vzhľadom na kúpnu cenu za mobilný telefón musí byť skutočná cena tohto zariadenia fakticky zaplatená spotrebiteľom postupne v cenách poskytnutých služieb s prihliadnutím na to, že žalobca je podnikateľom, ktorý podniká za účelom vytvárania zisku. Z toho potom vyplýva, že pri predčasnom ukončení vzťahu na začiatku viazanosti je ujma na strane dodávateľa nesporné a neporovnateľne vyššia ako na konci viazanosti. Z tohto hľadiska dojednanie rovnakej zmluvnej pokuty za porušenie povinností spotrebiteľom v priebehu celej doby viazanosti bolo hodnotené ako neprimerané. Bolo považované za neprimerané dojednanie stabilnej fixnej zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti spotrebiteľa zaplatiť za poskytnuté služby, ktoré nebolo závislé od výšky dlžnej sumy, v dôsledku čoho bol potom spotrebiteľ povinný uhradiť vysokú zmluvnú pokutu (napr. 300,- eur) teoreticky i v prípade, ak by mal dodávateľovi dlžiť iba 1 cent, teda aj z tohto hľadiska bolo dojednanie o zmluvnej pokute považované za neprimerané.

32. Vo všeobecnosti je možné konštatovať, že zmluvná pokuta je jedným z právnych prostriedkov zabezpečenia záväzku. Má funkciu sankčnú, preventívnu a uhradovaciu. Sankčný charakter zmluvnej pokuty znamená najmä, že postihuje toho účastníka, ktorý poruší zmluvnú povinnosť nepriaznivým následkom a to v podobe vzniku ďalšej povinnosti zaplatiť peňažnú čiastku v dohodnutej výške. Občiansky zákonník neobsahuje úpravu o výške zmluvnej pokuty a ani o spôsobe jej určenia. Výška zmluvnej pokuty ale musí spĺňať kritérium primeranosti (§ 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka).

33. Sankcia (zmluvná pokuta) musí byť primeraná vo vzťahu k porušenej povinnosti, najmä vo vzťahu k dôsledkom, aké toto porušenie má pre dodávateľa. Týmto dôsledkom musí byť primeraná zmluvná pokuta, ktorá plní funkciu peňažnej náhrady pre dodávateľa za riziko, ktoré znáša v dôsledku nesplnenia povinnosti.

34. Súd prvej inštancie vyhodnotil všetky rozhodujúce okolnosti dojednania zmluvnej pokuty v dodatku k zmluve o pripojení. Zo žaloby je zrejmé, že si ňou uplatnil zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že žalovaný porušil povinnosť účastníka platiť cenu za služby riadne a včas, čomu zodpovedá dojednanie o zmluvnej pokute v bode 2.5. písm. a) dodatku. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil, že povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu vzniká už v tom momente, kedy účastník nesplní túto povinnosť, bez ohľadu na následky, ktoré to bude mať na zmluvu a dodatok k nej ako celok (teda či dôjde k ukončeniu právneho vzťahu zo zmluvy alebo nie). Z obsahu ods. 2.5 dodatku vyplýva, že výška zmluvnej pokuty je určená ako rozdiel medzi bežnou maloobchodnou cenou elektronického telekomunikačného zariadenia predaného na základe dodatku a jeho zľavnenou cenou podľa dodatku a výška zmluvnej pokuty je určená tak, aby kryla podniku výpadok príjmov (výnosov) vzniknutý tým, že toto zariadenie predal za cenu nižšiu než obvykle. Na účely krytia tohto výpadku je dohodnutá doba viazanosti v kombinácii s povinnosťou účastníka mať po celú dobu trvania aktívovaný určitý účastnícky program s určitým minimálnym mesačným „paušálom“. Znamená to, že účastník každomesačne neplatí len za skutočne využité služby, ale platí určitú fixnú sumu bez ohľadu na to, či a v akom rozsahu komunikačné služby využíva. Taká úprava je samozrejme opodstatnená práve poskytnutou zľavou z ceny telekomunikačného zariadenia. Ak dôjde k zániku zmluvy, zaniká doba viazanosti a žalobca tak nemá iný prostriedok na kompenzáciu poskytnutej zľavy než zmluvnú pokutu.

35. Odvolací súd je názoru, že zmluvná pokuta vo výške rozdielu maloobchodnej ceny zariadenia a zľavenej ceny je v princípe primeraná pre prípad ukončenia zmluvného vzťahu pred uplynutím doby viazanosti (bod 2.5. písm. b) dodatku). Týmto spôsobom ukončenia sa totiž naruší celý hospodársky model žalobcu pri predaji takéhoto „akciového“ zariadenia. Takéto dôvody však ani podľa odvolacieho súdu nemožno nájsť v prípade upravenom v písm. a) citovaného ods. 2.5 dodatku. Porušenie povinnosti účastníka platiť za poskytnuté služby totiž samo osebe tento hospodársky model žalobcu nenarušuje, resp. nenarušuje ho do tej miery, aby to znamenalo potrebu kompenzovať celú zľavu z ceny el. komunikačného zariadenia zmluvnou pokutou. Ak totiž nedôjde k ukončeniu zmluvného vzťahu pred uplynutím doby viazanosti, žalobca má naďalej nárok na minimálny „paušál“ počas celej doby viazanosti, z toho vyplývajúci nárok na zaplatenie tohto minimálneho paušálu voči účastníkovi. Tento príjem mu tak v rámci jeho hospodárskeho modelu kompenzuje výpadok spôsobený predajom komunikačného zariadenia za zľavnenú cenu. Uplatnenie zmluvnej pokuty podľa ods. 2.5 písm. a) dodatku totiž samo osebe nezavahuje účastníka povinnosti naďalej plniť záväzky zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb a dodatku k nej, vrátane povinnosti mať aktivovaný minimálny paušál. Takej povinnosti by ho zbavovalo len uhradenie zmluvnej pokuty v zmysle ods. 3.5 dodatku, avšak aj to len od okamihu jej uhradenia.

36. Z uvedených dôvodov tak výška zmluvnej pokuty v sume rozdielu bežnej maloobchodnej ceny zariadenia a jeho zľavenej ceny podľa dodatku nemôže byť považovaná za primeranú v prípade, ak porušenie zmluvy a dodatku spočíva len v tom, že účastník počas jej trvania poruší svoju platobnú povinnosť podľa zmluvy a dodatku, bez ohľadu na dobu, po ktorú je účastník v omeškaní (môže ísť aj o omeškanie hoci len o 1 deň) a bez ohľadu na výšku sumy omeškania (môže ísť aj o omeškanie hoci len o 1 cent), a pritom súčasne nedôjde k ukončeniu zmluvy, teda nedôjde k naplneniu (hospodárskeho) účelu, ktorý sa sleduje takto určenou výškou zmluvnej pokuty.

37. Súd prvej inštancie preto dospel k správne mu záveru, že ustanovenie dodatku, ktoré takúto zmluvnú pokutu upravuje tak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech účastníka (spotrebiteľa) tým, že od spotrebiteľa vyžaduje zaplatenie neprimerane vysokej sumy ako sankcie, v dôsledku čoho ide o neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 a ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Neplatnosť má za následok, že nie je možné využiť ani moderačné právo súdu upravené v § 545a Občianskeho zákonníka, keďže ust. § 53 ods. 5 má ako lex specialis v spotrebiteľských vzťahoch prednosť pred ustanovením § 545a. Okrem toho by však moderácia neprijateľnej zmluvnej podmienky na prípustnú výšku odporovala aj zásade efektivity európskeho práva, pretože by bránila efektívnemu presadeniu cieľa sledovaného smernicou 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (pozri rozsudok Súdneho dvora EÚ z 22. januára 2015 v spojených veciach C-482/13, Unicaja Banco, a C-484, 485 a 487/13, Caxabank).

38. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti vrátane závislého výroku o náhrade trov konania, odvolaním žiadnej zo strán osobitne nenapadnutého, v súlade s ust. § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku ako vecne správny potvrdil.

39. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému vznikol zásadne nárok na náhradu trov konania odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade bol žalovaný v odvolacom konaní pasívny, nevykonal žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyšiel a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku zakotvujúcich procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

40. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 2:1.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).